

Campusterreinperikelen

Regelmatig hoor je de laatste maanden in de wandelgangen: *Ze doen niets als zand heen en weer sjouwen, waar is de vijver gebleven? En: De bossen zijn wel erg transparant geworden, het is hier een grote modderpoel!* Een gesprek met Edwin Zijderveld, projectleider Infrastructuur, Groen en Reallocation, HTC, moet wat meer duidelijkheid verschaffen.

Edwin begrijpt goed dat het voor sommigen niet te volgen is, wat er op dit campusterrein gebeurt, maar zegt ook: *Het vraagt veel organisatie om een landschapsinfrastructuur aan te passen op een terrein van deze omvang, waar gebouwd en gerenoveerd wordt, en elke dag zo'n paar duizend mensen zo veel mogelijk ongehinderd hun werk moeten kunnen doen. Ook het vervangen en aanleggen van netwerkstructuren voor gas, water, electriciteit, IT-bekabeling, en het terrein van een milieuvriendelijk KoudeWarmteOpslag (KWO) voorzien, dient te gebeuren met minimale storing voor de aanwezige werknemers.*

Natuurlijke omgeving

Bij bepaling van het landschap is rekening gehouden met de oorspronkelijke natuurlijke omgeving: gemotoriseerd verkeer wordt zoveel mogelijk omgeleid, garages worden deel van het landschap door muurbegroeiing. Fietsers en voetgangers kunnen straks via verschillende routes de campus doorkruisen. Het terrein wordt verdeeld in vijf zones, met van noord naar zuid: Dommeldal, sportbos, transparant berkenbos, centrale plas en heideland.

Dommeldal, sportbos en berkenbos

In de Dommelzone zijn de meeste populieren omgehakt. Enkele zijn behouden voor de leeftijdsopbouw. De oorspronkelijke begroeiing wordt opnieuw aangeplant. Paddenpoelen worden aangesterkt: door beplanting van mildere vegetatie krijgen ze meer lucht. Er komen meer watergangen en ook bufferzones voor wateropvang van gebouwen en wegen voor bevoeiing in droge tijden. Aan de westelijke kant, rondom het sportterrein, wordt het bestaand gemengd sportbos aangevuld met eik, berk, es en els. Hier komen ook joggingroutes. Het 'transparante' berkenbos bestaat uit meer dan 100.000 berken die aangeplant worden (en al zijn) rond de gebouwen, opgefleurd met beuken en diverse 'specials'.

Dicht bij elkaar geplante berkenboompjes groeien harder: de sterkste blijven over door het 'competitie-element', waardoor natuurlijk bos ontstaat. De lanen, voor The Strip, WB en WAG en voor WDC zijn (en worden) voorzien van eikenbomen.

Waterplas en heideland

Er wordt niet zomaar wat zand heen en weer gesjouwd. De aanpassing van de vijver vraagt meer dan alleen wat dichtgooien en uitgraven. Voor de 'verbouwing' met een aansluitend zeggelandschap zijn meerdere soorten grond nodig. Bij het langer maken van de vijver wordt een leemlaag op de bodem gelegd, zodat het water niet kan weglopen. Er komt een overgang naar het zeggelandschap, die deze plas een uitstraling moet geven van een natuurlijk ven. Hier wordt ook een recreatieve route van verhoogde wandelpad en aangelegd met vlonders. Er komen twee bruggen over de plas voor ongemotoriseerd verkeer. Aan de kant van The Strip komen waterplanten. Het heideland, ten zuiden hiervan, wordt het droogste gebied. Ook hier wordt de grondstructuur aangepast: vruchtbare grond wordt vervangen door schraal zand, waarop een dun laagje heideplagsel komt, dat voor spontane groei van heideplanten dient. Oude eiken houtwallen vormen de basis voor de positie van de nieuwe werkgebouwen. Er worden kreken aangelegd voor de waterafvoer van daken en wegen.

Edwin: *We moeten ons bewust zijn dat het 'bouwen' van een landschap heel andere eisen stelt dan het neerzetten van een mooi gebouw. De natuur heeft iets meer 'bouw-' en 'groeitijd' nodig. Het beginresultaat zal rond de zomer al goed zichtbaar worden.*

Het Nat.Lab. Journaal verschijnt acht maal per jaar en wordt uitgebracht door de afdeling Philips Research Public Relations.

Redactie: Nelleke Tops, WB2053, tel. 42144
E-mail: Nelleke.Tops@philips.com
Fotografie: Nelleke Tops, Sam Bazelmans en andere Philips-medewerkers